

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De vitio Tarditatis. Et de sex quæ hoc vitium dissuadent. Cap. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](#)

Et ut breuiter dicā, tales quādō iam ieūniū amiserunt, tūc pīmo ad illud pīparare se volunt. Fatus reputaretur, si quis crūce trāsmarinam accepisset, & nollet confiteri donec perfecisset peregrinationē suā. Si prāueniēda est peregrinatio cōfessione, vt sit inde gratior: quare nō similiter ieūniū? Tales etiā tūc pīmo vas lauare volūt, quū iā vinū infuderūt, & nō euacuata materia morbi curare pīsumunt. Tales etiam prius redēptionē suā in magna parte exoluūt, quām de liberatione sua tractauerint. Vnde accidit, q̄ soluta magna parte redēptionis suā, adhuc æquè capti sunt à diabolo sicut prius. Tales mortum serpentis infernalis volunt sanare, adhuc veneno in eis remanēt.

¶ De ritio Tarditatis. Et de sex qua hoc vitium dissuadent.

C A P V T VI.

Sequitur de Tarditate, que est sextum vitium pertinēt ad eū diam. Sicut enim accidiosus differt inchoare opus quod fisturus est: sic tardē pcedit in opere iam inchoato. ¶ Sex vero sunt quæ possunt dissuadere nobis vitium tarditatis. ¶ Primum est, ipsa angustia, siue breuitas temporis pīsentis. Vnde Ecclesiast. 10. Noli cunctari in tempore angustiā. ¶ Secundum est, velocitas ipsarum rerum, quæ velociter & quasi cursim petrarentur. Vnde Sapientiæ 5. Transferunt omnia illa tanquam umbra & tanquam percurrentes nuntius. ¶ Tertium est, velocitas & strenuitas quā mali habēt in eis quæ sibi inutilia vel noxia sunt. Vnde Proverbio. 10. Pedes eorum ad malū currunt, & feliuant ut effundant sanguinem. & in Psalm. Veloces pedes eorum ad effundēdum sanguinē. Itē Horatius: Impiger extremitos cit mercator ad Indos, Per mare pauperiem fugiens, per saepe ignes. Et Bernard. Magna confusio. Ardētius desiderans seculares pernicioſa, quām nos vtilia. Alacrius currunt ad mortem, quām nos ad vitam. Vnde cūm imminentē passione domini, ceteri apostoli somnolenti essent, vt legitur Matthæi 26. Iohannes Iudas somno non opprimebatur: sed procurabat vt eos adduceret, qui dominum comprehendenderent. ¶ Quartum est, magna offensā Dei, quæ ex tarditate ista incurritur. Vnde Proverbiorum 10. Sicut acetum dentibus, & fumus oculis: sic piger his qui miserunt eum in via. Acetum molestum est dentibus, & fumus oculis. Sic Deus molestatur in nimia tarditate eorum qui sibi seruiunt. Nec mirum, quum videat eos qui strenui erāt, antequā ad seruitium eius venirent, tunc tardos & pigros fieri, quando ad seruitium eius veniunt, quum volare deberent: iuxta illud Esaiæ 40. Qui sperant in domino, mutant fortitudi-

rudinem: assument pennas, ut aquilæ volabunt, & non deficiet. ¶ Quintū est, magna gratia quā habent apud Deum, seruientes Deo qui ei velociter & strenuè seruiunt. Vnde Proverb. 22. Vidi virū velocē in opere suo: corā regibus stabit, nec erit ante ignobiles. ¶ Sextum eit, vtilitas quam habēt tales ex sua velocitate & strenuitate. Opera enim, illorū nō impediūtur vel tædio, vel alia de causa quin perficiantur. Vnde Eccl. 22. In omni opere esto velox, & omnis infirmitas non occurret tibi.

De virtute negligentie.

C A P. VI.

Sequitur de negligentia, quæ est septimū vitiū pertinens ad acediam. Et attenditur negligentia in hoc, q̄ homo non curat qualiter opus inchoatū faciat, vtrum bene vel male: sed hoc solum curat, vt ab onere laboris inchoati se expediat. Negligētia verò hoc modo sumpta cōtraria est diligētiæ. Et attenditur diligētia in hoc, q̄ homo ad hoc studeat, vt opus inchoatū bene fiat. De hac diligētia cōmēdatur mulier habēs decē dragmas Luc. 15. vbi legitur de ipsa, q̄ amissâ dragma vna, accēdit lumenā, & cuerit domū, & quarit diligēter donec inueniat. Ad hanc diligētiā monemur. Pro. 24. vbi sic legit. Diligēter exerce agnūū. Et 27. vbi sic legit. Diligēter agnosce vultū pecoris tui.

De sex quæ faciunt ad detestationem negligentie.

Sex verò sunt quæ possunt valere ad detestationem negligentie. ¶ Primum eit illud Iere. 47. Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter: vel negligenter, secundum alia literam. Quā literam innuit hic Glossa interlin. super illud verbum, fraudulenter vel desidiose. ¶ Secundo facit ad detestationem huius diligentia, quam habent creatura irrationalibes circa opera sua. Diligentiam habet natura circa fructus arborū: satis patet per hoc q̄ eos ita obnoluit duris vel amaris exterius, dulcedinem & teneritudinem interius reponens. Diligentia etiam quām habent animalia ad fœtus suos, satis manifesta est. ¶ Tertio potest valere ad detestationem negligentie, diligentia quām habent homines circa ea quæ pertinent ad vtilitatem corporis, vel ad honorem mundi, vel circa ea quibus intendunt placere alicui homini. De illis autem solum quæ propter Deum sunt, non curant homines qualiter fiant. De diligentia malorum habetur Matthæ. 2. vbi sic legitur de Herode: Diligenter didicit ab eis tempus stellæ. Et subditur, Ite & interrogate diligenter de puerō. ¶ Quarto facit ad detestationem huius vitij sublimitas personatum, coram quibus negligentia talis committitur: quia coram Deo, & angelis eius committitur. Magna

Tt